

Sygn. akt VIRCa 252/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del do SO Arkadiusz Rokicki (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego J. J.** reprezentowanego przez matkę A. J.

przeciwko **P. J.**

o alimenty

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 02 lipca 2013 roku

sygn. akt III RC 129/13

- I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle tylko, że zasądzone tam alimenty podwyższa do kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie;
- II. odstępuje od obciążania pozwanego opłatą sądową od podwyższonych alimentów;
- III. wyrokowi w punkcie I nadaje klauzulę wykonalności.

Sygn. akt VI RCa 252/13

UZASADNIENIE

Działając w imieniu małoletniego syna J. J. jego matka A. J. wniosła o zasądzenie od pozwanego G. J. alimentów w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazała, że pozwany jest ojcem małoletniego powoda, który zamieszkuje z matką. Przedstawicielka ustawowa małoletniego J. J. nie ma własnych dochodów i musi utrzymać mieszkanie, jak też zapewnić utrzymanie powoda, na co potrzebne jest około 700 zł miesięcznie.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 300 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 02 lipca 2013r. zasądził od pozwanego P. J. na rzecz małoletniego powoda J. J. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie, poczynając od dnia 01 sierpnia 2013r., oddalił powództwo w pozostałej części i nie obciążył stron kosztami sądowymi.

Sąd ten ustalił, że małoletni J. J. urodzony (...) jest synem A. J. i P. J.. Rodzice powoda nie byli małżeństwem i obecnie nie pozostają w związku. Powód zamieszkuje z matką, która obecnie jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. W 2009r. matka dziecka wyjechała do Anglii przerywając naukę w liceum. Przebywała tam 4 lata pracując jako sprzedawca i kelnerka. Aktualnie zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym własność jej matki, która jest emerytką. Matka powoda płaci na utrzymanie mieszkania około 500 zł miesięcznie. Z pomocy społecznej pobiera zasiłek celowy w wysokości 400 zł miesięcznie, zasiłek mieszkaniowy w kwocie 100 zł miesięcznie i na wyżywienie 60 zł miesięcznie. Pozwany ma lat 30 i poza powodem ma syna K. w wieku 8 lat, na któregołoży alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie. Z zawodu jest spawaczem a od dłuższego czasu pracuje jako pracownik ochrony. Poszukuje jednak innego, lepiej płatnego zatrudnienia. Na przełomie 2012 i 2013r. przebywał w Holandii przez około 3 miesiące. Był hospitalizowany z powodu używania substancji psychostymulujących. Pozwany mieszka z rodzicami, a jego dochody miesięcznie wynoszą około 1.400 zł. Od urodzenia powoda przekazywał jego matce kwoty 300 lub 400 zł miesięcznie.

Zasądzając na rzecz małoletniego powoda alimenty w wysokości po 350 zł miesięcznie Sąd Rejonowy w Olsztynie za podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia przyjął art. 133 § 1 i art. 135 § 1 k.r.o. W ocenie Sądu I instancji oczywistym i bezspornym jest, że powód z uwagi na wiek i brak majątku nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Poprzez możliwości zarobkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko rzeczywiście osiągnięte dochody lecz także wszystkie te, które jest w stanie uzyskać przy właściwym wykorzystaniu wszystkich zdolności i sposobności legalnego zarobkowania. Potrzeby małoletnich są zaspokajane w tym pełniejszym stopniu im zasobniejsi są ich rodzice. W realiach przedmiotowej sprawy szczególnie dużą rolę odgrywa wiek powoda, który nie ma jeszcze roku. Ponadto wysokość zasądzanych alimentów musi być proporcjonalna zarówno do potrzeb dziecka i jego wieku oraz możliwości zarobkowych pozwanego. Nie jest on człowiekiem zamożnym, osiąga bardzo przeciętne dochody, zaś matka powoda nie wykazała, aby zanieczywał dostępne mu szanse na zwiększenie swoich dochodów. Pozwany ma zasądzone również alimenty na starszego syna w wysokości 400 zł miesięcznie. W związku z tym, w ocenie Sądu Rejonowego, nie jest w stanie łożyć tytułem alimentów więcej niż 350 zł miesięcznie. Ponieważ pozwany realizował obowiązek alimentacyjny przez cały czas trwania postępowania, alimenty zasądzono poczynając od miesiąca następującego po wydaniu wyroku.

Od powyższego wyroku apelację wniosła matka małoletniego powoda, która zarzuciła, że zasądzone alimenty są za niskie. W związku z tym wniosła o zmianę orzeczenia i podwyższenie alimentów do kwoty po 400 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że jest matką samotnie wychowującą małoletniego syna. Nie może podjąć teraz pracy. Koszty utrzymania dziecka wynoszą ponad 800 zł miesięcznie.

Pozwany na rozprawie apelacyjnej w dniu 13 listopada 2013r. zgodził się płacić na rzecz małoletniego powoda alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja częściowo zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż podstawę rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego stanowią przepisy art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. Zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnionego jak i zarobkowe oraz majątkowe możliwości zobowiązanego uzasadniały zasądzenie od pozwanego P. J. na rzecz małoletniego powoda J. J. alimentów w wysokości po 400 zł miesięcznie. Podkreślenia wymaga fakt, że pozwany na rozprawie alimentacyjnej wyraził zgodę na obciążenie go obowiązkiem alimentacyjnym wobec małoletniego syna w takiej właśnie wysokości. Przyznał również, że jest w trakcie podejmowania nowego zatrudnienia. W związku z tym uznać należało, że ustalona powyżej kwota alimentów leży w zakresie możliwości płatniczych i

zarobkowych pozwanego P. J.. Pozwany nie posiada żadnego majątku, a poza małoletnim powodem ma na utrzymaniu syna z innego związku, na którego płaci alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie.

Oczywistym jest fakt, iż obowiązek utrzymania dziecka spoczywa także na matce małoletniego J. J.. Nie ulega jednak wątpliwości, że obowiązek ten jest przez nią realizowany również poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna (art. 135 § 2 k.r.o.). W takim wypadku świadczenie alimentacyjne ojca małoletniego powoda powinno polegać na pokrywaniu kosztów utrzymania i wychowania uprawnionego i łożenie alimentów w wysokości po 400 zł. miesięcznie. Kwota ta jest wystarczająca do zaspokojenia większości potrzeb dziecka.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zaskarżony wyrok należało zmienić jedynie poprzez podwyższenie alimentów do kwoty po 400 zł miesięcznie (pkt I wyroku).

Sąd na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) odstąpił od ściągnięcia od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowej, od której małoletni powód zwolniony był z mocy ustawy, mając na względzie jego sytuację majątkową i rodzinną, jak również ciążące na nim zobowiązania alimentacyjne (pkt I wyroku).

Wyrokowi w części podwyższającej alimenty nadano klauzulę wykonalności (pkt III wyroku).